

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19C/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118206839
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8118206839.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: F. V. Z., S. X.X.XXXX, N. M. Š.R. XX, XXX XX H. proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Náhradu trov konania žalovanej strane n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 15.6.2018 domáhala voči žalovanému náhrady škody vyplatením nemajetkovej ujmy a majetkovej ujmy v celkovej sume 20.008,10 eura s 8 % úrokom z omeškania ročne od 11.6.2018 do zaplatenia, pričom svoj návrh odôvodnila tým, že „písomným podaním zo dňa 19.8.2015 sa obrátila na Okresnú prokuratúru v Prešove so žiadosťou o obratnú písomnú informáciu ohľadne konania vedeného pôvodne pred Vojenskou obvodnou prokuratúrou Prešov pod č.k. OPv 6/02 tak, že uviedla konkrétne tri otázky, na ktoré požadovala odpoveď a to:

1. aký je konečný výsledok konania vedeného pôvodne pred Vojenskou obvodovou prokuratúrou Prešov č.k. OPv 6/02,
2. žiada zaslať konečné rozhodnutie v označenej veci s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti,
3. žiada konkretizovať jednotlivé úkony počnúc od právoplatnosti uznesenia č. OPv 6/02 z 26.4.2002 doposiaľ.

Dôvodom jej žiadosti bola aj skutočnosť, že bola v tom čase 18. rok nezákonne trestne stíhaná a to napriek tomu, že v dňoch 23.11.2001 - 25.11.2001 došlo ku krádeži originálu a konceptu vyšetrovacieho spisu KÚV PZ Prešov č.k. ČVS: KÚV-7/20-1999, ktorý sa týkal jej trestnej veci a boli odcudzené dokumenty, ktoré jednoznačne preukazovali jej nevinu pri stíhaných skutkoch. Uznesením Vojenskej obvodovej prokuratúry Prešov č. OPv 6/02 z 26.4.2002 prokurátor prerušil trestné stíhanie v trestnej veci pre trestný čin krádeže, pretože sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe.

Reakciou JUDr. Michala Glevaňáka, v tom čase povereného výkonom funkcie Okresného prokurátora Prešov bol list z 25.8.2015, ktorým ju upovedomil, že Okresná prokuratúra Prešov nedisponuje potrebným spisovým materiálom z vyššie označeného trestného konania, ale za účelom vybavenia jej žiadosti bol z Vojenského archívu Trnava vyžiadovaný vyšetrovací spis sp.zn. KÚV-7-20-1999, ako aj súvisiaci dozorový spis bývalej Vojenskej obvodnej prokuratúry Prešov č. OPv 6/02 a následne po ich doručení bude možné vybaviť jej žiadosti o poskytnutie písomnej informácie z uvedeného konania.

Listom zo dňa 20.9.2015 požiadala o obratnú písomnú informáciu, v akom štádiu konania je vybavenie jej žiadosti z 19.8.2015, pričom na túto svoju žiadosť žiadnu odpoveď nedostala a bolo jej doručené rozhodnutie č. Ei 9/15/7707-5 z 29.9.2015, podľa ktorého JUDr. Michal Glevaňák nevyhovel jej žiadosti z dôvodu, že informácia sa týka rozhodovacej činnosti orgánu činného v trestnom konaní. S prihliadnutím

na ustanovenia zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, vec bola vybavená po viac ako 30 dňoch vydaním rozhodnutia, a teda JUDr. Michal Glevaňák porušil ustanovenie § 17 ods. 1,2,3 tohto zákona, pričom nebola oboznámená s predĺžením lehoty na vybavenie žiadosti. Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie, pričom Krajský prokurátor v Prešove JUDr. Pavol Matija svojím rozhodnutím zo dňa 23.10.2015 č.k. Ei 22/15/7700-3 zamietol jej odvolanie z 11.10.2015 a potvrdil rozhodnutie Okresnej prokuratúry Prešov. Rozhodnutie krajského prokurátora nadobudlo právoplatnosť dňa 5.11.2015.

Dňa 6.11.2015 podala na Krajskom súde v Prešove návrh na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia Krajskej prokuratúry Prešov č.k.Ei 22/15/7700-3 z 23.10.2015 v spojení s postupom a rozhodnutím Okresnej prokuratúry Prešov č.k. Ei 9/15/7700-5 z 29.9.2015. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 29.9.2017 č.k. 3S/45/2015-95 zrušil napadnuté rozhodnutia; a po tom, čo tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, požiadala opätovne o písomné rozhodnutie vo veci žiadosti zo dňa 19.8.2015, kde jej okresný prokurátor v Prešove listom zo dňa 10.1.2018 č. Ei 9/15/7700-15 odpovedal v zákonom stanovenej lehote, že jej žiadosti vyhovie a oznamuje jej, že v tomto konaní nebolo vydané žiadne meritórne konečné rozhodnutie vo veci., bolo vydané len procesné rozhodnutie o prerušení trestného stíhania sp.zn. OPv 6/02 zo dňa 26.4.2002.

Je teda zrejme, že je nepochybne poškodenou osobou, pretože na takéto právne a skutkovo relevantné vyrozumie čakala viac ako 2 roky. Má aj za to, že je preukázané aj to, že prokurátori, ktorí vo veci konali nezákonnými postupmi a rozhodnutiami jej spôsobili nielen škodu, ale aj degradáciu a dehonestáciu jej mena, vysokej odbornosti, dôveryhodnosti jej osoby s poukazom aj na status advokátky. Okrem toho podstúpila v januári 2017 extrémne náročnú, no úspešnú operáciu na Neurochirurgickej klinike LF UNB-BA-Kramáre, takmer rok bola PN, pričom dôvodom tejto operácie bol enormný stres aj z týchto nezákonných postupov a nezákonných rozsudkov označených prokurátorov. V žiadnom prípade nie je pre ňu dostatočným zadosťučinením iba samotné konštatovanie o porušení jej práva a trvá na tom, aby jej bola uhradená nemajetková ujma v peniazoch, ako aj preukázaná náhrada účelne vynaložených trov konania, pretože jasne, určite a zrozumiteľne preukázala závažnosť vznikutej ujmy, okolností, za ktorých k nej došlo, porušovanie zákona pri rozhodovaní a nesprávny a nezákonný úradný postup zo strany konkrétne označených štátnych zamestnancov - prokurátorov, ktorí by v tejto veci aj mali zväžiť svoje zotrvanie vo funkciách.

Obrátila sa so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Generálnu prokuratúru v Prešove dňa 12.2.2018, na ktorú jej táto poskytla odpoveď 4.6.2018, že je odmietnutá“.

2. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 15.11.2018 žiadal žalobu zamietnuť, pričom poukázal na to, že po zrušení rozhodnutí Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 29.9.2015 a Krajskej prokuratúry v Prešove zo dňa 23.10.2015, okresná prokuratúra žiadosti žalobkyne o sprístupnenie informácie v plnom rozsahu vyhovel listom zo dňa 15.1.2018 a zaslala ňou požadované informácie. Poukázal na to, že v danom prípade chýba splnenie všetkých zákonných podmienok pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko absentuje vznik nemajetkovej ujmy v dôsledku postupu a rozhodnutí Okresnej prokuratúry Prešov, ako aj Krajskej prokuratúry v Prešove; v nadväznosti na to absentuje aj príčinná súvislosť medzi uplatňovanou nemajetkovou ujmovou a postupom a rozhodnutiami prokuratúry.

V danom prípade boli žalobkyňi v konečnom dôsledku poskytnuté informácie, ktoré žiadala, a teda jej bolo poskytnuté procesné rozhodnutie o prerušení trestného stíhania sp.zn. OPv 6/02 zo dňa 26.4.2002, s ktorým procesným rozhodnutím aj sama už skôr disponovala, keďže ho predložila Okresnej prokuratúre Prešov vo svojej žiadosti. Ani ďalšie poskytnuté informácie neboli takého závažného charakteru, významu, aby boli spôsobilé privodiť akýkoľvek posun v trestnej veci, v ktorej žalobkyňa vystupuje ako obvinená.

Pokiaľ žalobkyňa nijako nepodložila svoje tvrdenia o spôsobení ujmy na jej mene a s tým v súvislosti s neposkytnutím týchto informácií a nepreukázala ani súvislosť vykonanej lekárskej operácie s neposkytnutím jej informácií z trestného konania vedeného pôvodne pred bývalou Vojenskou obvodnou prokuratúrou Prešov, v ktorom ani nemala postavenie poškodeného.

3. Žalobkyňa na vyjadrenie žalovaného reagovala replikou doručenou súdu dňa 21.12.2018, kde žiadala vyžiadať si z Okresného súdu Poprad a Spišská Nová Ves písomnú informáciu za obdobie celých kalendárnych rokov 2004-2018 menovite, ktorých konkrétne advokátov ustanovovali sudcovia opatreniami ex offa pre potreby nutnej obhajoby v zmysle § 14 ods. 1 Trestného poriadku, v trestných veciach pre potreby prípravného konania a konania pred súdom v členení, koľkokrát pre zločiny a koľkokrát pre prečiny. Tento návrh na vykonanie dokazovania

odôvodnili tým, že vykonaním tohto dôkazu sa bez akékoľvek problému ľahko vyráta značná škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti aj s týmto prípadom vznikla na jej dobrom mene a vysokej odbornosti, pretože tvrdí aj to, že za jej 14 rokov trvajúcej praxe ako advokátky nemala nikdy pridelený ex offio prípad pre zločin, len doslova pár prípadov, aby sa nepovedalo pre prečin. Žiadala v rámci rozhodovania aj zadovážiť, priložiť a preskúmať právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.6.2018 sp.zn. 1SPR/43/2018.

4. Podaním doručeným súdu dňa 12.12.2019 žalobkyňa žiadala o vykonanie dokazovania zadovážením, priložením a preskúmaním vyšetrovacieho spisu č. ORP 548/OEK-PP z OR PZ Poprad, zadovážením, priložením a preskúmaním vyšetrovacieho spisu č.ČVS:SKIS-3/OISV-SV-2016 z MV SR a zotrvala na vykonaní dôkazu a to vyžiadania si spisov Okresného súdu Poprad, Spišská Nová Ves, Kežmarok za obdobie kalendárnych rokov 2004-2018 o ustanovení advokátov ex offio pre potreby nutnej obhajoby. Keďže v tomto podaní o.i. opätovne poukazovala aj na trestné stíhanie, ktoré vo veci voči nej bolo konané ako orgánmi činnými v trestnom konaní, tak aj konanie vedené na Okresnom súde v Poprade, súd konštatoval, že z obsahového hľadiska sa obsah tohto podania žalobkyne týka zmeny skutkových tvrdení oproti pôvodnej žalobe a je potrebné ho považovať za zmenu žaloby. Súd však túto zmenu žaloby nepripustil aj s prihliadnutím na nesúhlas žalovanej strany, ktorá vo vzťahu k pôvodnej žalobe považovala túto zmenu žaloby a vykonanie dokazovania za nedôvodné. Súd neodôvodňoval toto zamietnutie zmeny tejto žaloby, avšak prihliadol v konaní na ustanovenia § 139 a nasl. CSP a mal za to, že podľa § 143 CSP, výsledky doterajšieho konania nemôžu byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením listinných dôkazov: žiadosť zo dňa 19.8.2015, uznesenie Vojenskej obvodnej prokuratúry č. OPv 6/02 zo dňa 26.4.2002 - Žiadosť o informáciu z trestného konania zo dňa 25.8.2015, rozhodnutie Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 29.9.2015 č.k. Ei 9/15/7707-5, odvolanie žalobkyne č.k. Ei 9/15/7707-5, rozhodnutie Krajskej prokuratúry Prešov zo dňa 23.10.2015 č.k. Ei 22/15/7700-3, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.9.2017 č.k. 3S/45/2015-95, žiadosť o sprístupnenie informácií, Vyhovenie - žiadosť zo dňa 10.1.2018, potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti č. O352073, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 4.6.2018 oznámenie, právoplatné uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 3.8.2016 č.k. Pk-2T/2016-3187, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2017 č.k. 4Tost 44/2016, oznámenie vo veci 12C/226/2004, správa žalovanej strany z 11.12.2019 o aktuálnom stave trestného konania, správa Úradu špeciálnej prokuratúry z 9.12.2019, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Uznesením zo dňa 28. januára 2000 ČVS: KUV-7/20-1999 vyšetrovateľ Krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru v Prešove začal trestné stíhanie a súčasne vzniesol obvinenie žalobkyne pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 150 ods. 1 písm.a), ods. 2. písm.a) a c) Trestného zákona, ktorých skutkov sa mala dopustiť ako bývalá riaditeľka Daňového úradu v Levoči., pričom ďalšími rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní bola v priebehu rokov 2000-2001 obvinená pre ďalšie skutky zneužívania právomoci verejného činiteľa.

7. Podľa uznesenia vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v Poprade, ČVS: OUV-858/10-PP-01 zo dňa 25.11.2001 o začatí trestného stíhania, v presne nezistenej dobe od 23.11.2001 do 25.11.200, došlo k odcudzeniu originálu i konceptu vyšetrovacieho spisu z kancelárie vyšetrovateľa na Okresnom úrade vyšetrovania Policajného zboru v Poprade.

8. Z uznesenia Vojenskej obvodnej prokuratúry Prešov zo dňa 26.4.2002 č.k. OPv 6/02 súd zistil, že v tejto trestnej veci pre trestný čin krádeže bolo prerušené trestné stíhanie. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že „ Vyšetrotateľom OÚV PZ Poprad bolo 25.11.2001 začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil nezistený páchatel na vyššie rozpísanom skutkovom podklade. V priebehu prípravného konania bol vypočutý svedok E. U. Č., z ktorého výpovede vyplýva, že 25.11.2001 asi o 09.00 hod. prišiel do budovy KÚV PZ Poprad. Kľúčom riadne odomkol vchodové dvere a taktiež dvere vedúce na OÚV PZ. Keď prišiel na sekretariát, kde chcel odhlásiť objekt, tento bol otvorený a vnútri sa už nachádzal Q. Z., ktorý mal službu. Svedok Ing Dušan Čupka potom odišiel do svojej kancelárie, kde pracoval asi do 11.00 hod., no keďže potreboval pečiatku so štátnym znakom, tak zobral kľúče č. 61 zo sekretariátu, s ktorými kanceláriu č. 61 riadne odomkol. Pri vstupe do kancelárie Q. X. X. Š.Ň. si všimol, že balkónové dvere sú otvorené a to obidve krídla, a pred nimi je zhrnutý koberec, pričom pred písaním stolom pri balkónových

dverách bol vysypaný obsah výstrojného vaku. Dvere do vedľajšej kancelárie kpt. E.. Ľ. Z. boli otvorené a na stole, ako aj na zemi, boli rozhádzané prázdne šanóny na zakladanie písomností. Potom svedok E.. U. Č. zavola Z. Z..X.. X. X., s ktorým túto udalosť telefonicky oznámili Q..X.. X. Š. domov na byt, ktorý obratom prišiel na pracovisko a uvedenú skutočnosť následne oznámili na operačné stredisko OR PZ Poprad, a žiadali o vyslanie výjazdovej skupiny. Vo veci bol vypočutý rovnako aj svedok Z..X.. X. X., ktorého výpoveď korešponduje s priebehom udalosti tak, ako ich opísal svedok E.. U. Č.. Ďalej vo veci vypovedali - riaditeľ OÚV PZ Poprad - svedok Q..F.. D. V. a jeho zástupca Q..X.. X. Š., ktorí totožne popisujú priebeh udalosti od doby, kedy sa o vlamaní dozvedeli tak ako to vo svojich výpovediach uviedli svedok E.. U. Č. L. svedok Z..E.. X. X.. Z ich výpovedí taktiež vyplýva technický postup a chod elektronického zabezpečenia predmetného objektu, systém služieb vyšetrovateľov, podmienky odchodov a prichodov na pracovisko a okolnosti ohľadne uloženia trestného spisu vo veci obvinenej F.. V. Z. "White Lady" a jeho príloh. V uvedenej veci boli ďalej vypočutí svedkovia X.. R. H.Z. a Q. Z., ktorí v inkriminovanej dobe 24.11.2001, po predchádzajúcom telefonickom dohovore prišli krátko pred 18.00 hod. do budovy OÚV PZ Poprad hrať stolný tenis, a to v miestnosti na prízemí. Počas toho ako hrali, ich prišiel pozrieť svedok mjr. Marián Kľačko, ktorý o tejto udalosti vypovedal, pričom uvádza, že on z budovy odchádzal uvedeného dňa asi okolo 19.00 hod., a to spolu so svedkom npor. Štefanom Lukačkom, ktorý je zamestnaný v Zbore väzenskej a justičnej stráže Poprad. Ďalej boli v priebehu prípravného konania vypočutí svedkovia: vedúci oddelenia OÚV PZ Poprad. Z.. X.. Q. F., riaditeľ odboru vyšetrovania ekonomickej činnosti Q..F.. Q. Š., vyšetrovateľ KÚV PZ Prešov Q.. F.. H. X. a vyšetrovateľ DÚV PZ Poprad E.. Ľ. Z., ktorému patrila kancelária, do ktorej sa páchateľ vlámal. Vo veci ďalej vypovedala svedkyňa F. A., súdna tajomníčka OS Poprad, ktorá uvádza, že 26.11.2001 prišla ráno do práce a do svojej kancelárie, pričom cez okno balkónových dverí videla, že pri zábradlí sú prevrátené kvety s kvetináčmi, čo jej bolo divné, pretože v uvedenej kancelárii sedí už druhý rok, a aj keď bol silný vietor, tak kvetináče nikdy prevrátené neboli. Ku všetkým okolnostiam, ktoré sú im známe ohľadom hore uvedeného skutku, ktorého sa dopustil neznámy páchateľ, boli vypočutí aj S.. W. M., ktorý pracuje na operačnom stredisku OR PZ Poprad ako operátor, a ktorý mal službu v inkriminovanej dobe, Z.. Q. Z., zamestnaný na funkcii operačného dôstojníka na OR PZ Poprad, ppráp. Ľ. M. - technik, ktorý nezistil žiadnu závalu EZS v elektronickom zabezpečovacom systéme. V označenej veci bola 25.11.2001 vyhotovená zápisnica o ohliadke miesta činu s doplnením z 26.11.2001 a 28.11.2001, spolu s rozsiahlou fotodokumentáciou, na základe ktorej je zrejmé, že páchateľ vytlačil balkónové dvere a poškodil farbu kovového zábradlia balkóna z kancelárie č. 61. Zo zápisnice o použití služobného psa vyplýva, že vzhľadom na značný odstup času a na miesto odchodu páchateľov, ktoré bolo pokryté vrstvou snehu, služobný pes stopu nezachytil. Z odborného vyjadrenia Kriminalisticko-expertízneho ústavu Košice, ktoré bolo zadovážené vyplýva, že na vložkách FAB k dverám kancelárie č. 60, 61 a k vchodovým dverám neboli zistené žiadne stopy po pôsobení cudzím predmetom, prípravkom - planžetou. Rovnaká skutočnosť bola zistená k FAB zámku, ktorý podchádza z plechovej skrine. Zo získaných daktyloskopických stôp, iba stopa č. 1 bola vyhodnotená ako vhodná k ďalšiemu skúmaniu, pričom bolo zistené, že je zhodná s predloženými odtlačkami domácej osoby - pplk. Mgr. X. Š.. Keďže v uvedenej veci je odôvodnený záver, že na páchaní trestnej činnosti sa podieľalo viac osôb a je možné, že páchatelia boli prepojení s osobou, ktorá mala vedomosť o spôsobe istenia predmetného objektu, pričom mohlo ísť o osoby tak z radu bývalých, ako aj súčasných pracovníkov KÚV PZ Poprad, a napriek tomu, že Úrad inšpekčnej služby KÚV PZ Košice má v operatívnom - pátracom rozpracovaní za použitia ITP prostriedkov viacerých príslušníkov policajného zboru z OÚV PZ Poprad pátranie po páchatelovi trestnej činnosti doposiaľ bezúspešné. Preto s poukazom na horeuvedené skutočnosti a na dôkazný materiál, ktorý bol v priebehu prípravného konania zadovážený, a v ktorom nie je možné zistiť žiadne skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia“.

9. Okresná prokuratúra v Poprade voči žalobkyni podala obžalobu na Okresný súd Poprad za niektoré zo skutkov, ktoré jej boli kladené za vinu., ale uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 31. marca 2009 č.k. 1To/51/2008-3884 bol rozsudok súdu, ktorým bola uznaná žalobkyňa vinnou v zmysle obžaloby zrušený a vec vrátená prokurátorovi na došetrenie. Vo veci následne konal Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

10. Listom zo dňa 19.8.2015 žalobkyňa požiadala Okresnú prokuratúru Prešov o obratnú písomnú informáciu ohľadne konania vedeného pôvodne pod Vojenskou obvodnou prokuratúrou Prešov č. OPv 6/02 tak, že žiadala odpovedať v tejto súvislosti na tieto otázky:

1. aký je konečný výsledok konania vedeného pôvodne pred Vojenskou obvodovou prokuratúrou Prešov č.k. OPv 6/02,
2. žiada zaslať konečné rozhodnutie v označenej veci s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti,
3. žiada konkretizovať jednotlivé úkony počnúc od právoplatnosti uznesenia č. OPv 6/02 z 26.4.2002 doposiaľ.

Uviedla, že je 18. rok trestne stíhaná a to aj napriek tomu, že v dňoch 23.11.2001 - 25.11.2001 došlo ku krádeži originálu a konceptu vyšetrovacieho spisu KÚV PZ Prešov č.k. ČVS: KÚV-7/20-1999, ktorý sa týkal jej trestnej veci a boli odcudzené dokumenty, ktoré jednoznačne preukazovali jej nevinu. Prokurátor Vojenskej obvodnej prokuratúry Prešov vydal a podpísal dňa 26.4.2002 uznesenie č. OPv 6/02, podľa ktorého bolo prerušené trestné stíhanie v trestnej veci pre trestný čin krádeže, pretože sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Má za to, že jej žiadosť je dôvodná a opodstatnená a preto naliehavo žiada o jej obratné vybavenie.

11. Listom zo dňa 25.8.2015 č. Ei 9/15/7707-3 Okresná prokuratúra Prešov oznámila žalobkyni, že „nedisponuje potrebným spisovým materiálom z vyššie označeného trestného konania. Za účelom vybavenia Vašej žiadosti bol dnešného dňa z Vojenského archívu Trnava vyžiadaný vyšetrovací spis sp.zn. KÚV-7/20-1999, ako aj súvisiaci dozorový spis býv. Vojenskej obvodnej prokuratúry Prešov č.k. OPv 6/02. Týmto Vám oznamujem, že až po jeho doručení tunajšej prokuratúre bude možné vybaviť Vašu žiadosť o poskytnutie písomnej informácie z uvedeného konania.“

12. Rozhodnutím zo dňa 29.9.2015 č.k. Ei 9/15/7707-5 Okresný prokurátor v Prešove v konaní o vybavení žiadosti o sprístupnenie informácie podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov a podľa § 47 Správneho poriadku rozhodol tak, že nevyhovuje žiadosti žiadateľky JUDr. Silvie Kollárovej doručenej prokuratúre dňa 24.8.2015 o sprístupnenie informácie ohľadne konania vedeného pôvodne pred Vojenskou obvodnou prokuratúrou Prešov č. OPv 6/02 v nasledovnom rozsahu: 1. Aký je konečný výsledok konania vedeného pôvodne pred Vojenskou obvodnou prokuratúrou Prešov č. OPv 6/02, 2. Žiadam zaslať konečné rozhodnutie v označenej veci s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, 3. Žiadam konkretizovať jednotlivé úkony počnúc od právoplatnosti uznesenia č. OPv 6/02 z 26.4.2002 doposiaľ. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa uvádza, že „žadateľke požadované informácie poskytnúť nemožno, lebo žiadateľka požaduje informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti orgánov činných v trestnom konaní.“

13. Okresná prokuratúra odkázala na ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobodnom prístupe k informáciám, podľa ktorého povinná osoba (v tomto prípade Okresná prokuratúra v Prešove) obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti orgánu činného v trestnom konaní okrem informácie, ktorá sa sprístupňuje podľa osobitného predpisu (odkaz na § 55m ods. 5 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov), rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dielu Trestného poriadku a informácie o vznesení obvinenia vrátane opisu skutku, ak ich sprístupnenie nezakazuje zákon alebo ak ich sprístupnenie neohrozuje práva a právom chránené záujmy. Poukázala aj na to, že podľa § 55m ods. 5 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, prokuratúry sprístupňujú verejnosti na základe žiadosti podľa osobitného zákona (odkaz na zákon o slobodnom prístupe k informáciám) všetky právoplatné uznesenia prokurátora vrátane uznesení, ktoré nie sú rozhodnutiami vo veci samej a obžalobný návrh. Zo žiadosti o poskytnutie informácie vyplynulo, že žiadateľka disponuje uznesením č. OPv 6/02 zo dňa 26.04.2002, ktorým bolo podľa § 173 ods. 1 písm. e) vtedy účinného Trestného poriadku prerušené trestné stíhanie vo veci trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. V zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobodnom prístupe k informáciám je vylúčené poskytovanie informácií týkajúcich sa rozhodovacej činnosti orgánov činných v trestnom konaní. Požadovanú informáciu žiadateľke nemožno poskytnúť, keďže informácia sa týka rozhodovacej činnosti orgánov činných v trestnom konaní a žiadateľka nie je stranou predmetného trestného konania. Na jej poskytnutie nemá nárok ani podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ani podľa Trestného poriadku.

14. Žalobkyňa voči tomuto rozhodnutiu podala odvolanie a žiadala Krajského prokurátora v Prešove o zrušenie predmetného rozhodnutia s tým, že cíti byť poškodenou osobou v tejto veci.

15. Rozhodnutím Krajskej prokuratúry Prešov zo dňa 23.10.2015 č.k. Ei 22/15/7700-3 bolo jej odvolanie zamietnuté, pričom v odôvodnení tohto rozhodnutia sa uvádza, že sa odvolací orgán stotožňuje so závermi, právnym posúdením a dôvodmi uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí, ktoré sú vecné, správne a zákonné.

16. Dňa 5.4.2016 podal Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa voči žalobkyni na Špecializovaný trestný súd v Pezinku obžalobu sp.zn. VII/1 Gv 36/15/1000-37 pre trestné činy zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 Trestného zákona a prijímania úplatku podľa § 160 Trestného zákona.

17. Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 3. augusta 2016 č.k.:PK-2T/12/2016-3187 bola táto obžaloba odmietnutá a vec vrátená prokurátorovi pre závažné procesné ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.3.2017, po tom čo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.3.2017 č.k. 4Tost 44/2016 bola sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zamietnutá ako nedôvodná.

18. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.9.2017 č.k. 3S/45/2015-95 bolo zrušené rozhodnutie Krajskej prokuratúry v Prešove zo dňa 23.októbra 2015 číslo: Ei 22/15/7700-3 v spojení s rozhodnutím Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 29.septembra 2015 číslo: Ei 9/15/77/07-5 a vec vrátená Okresnej prokuratúre Prešov na ďalšie konania.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia súd zistil, že žaloba bola dôvodná, lebo rozhodnutia správnych orgánov sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Krajský súd v Prešove uzavrel, že aby bolo možné v tomto prípade posúdiť zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, či požadované informácie nebolo možné v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 211/2000 Z.z. sprístupniť bolo potrebné, aby bolo rozhodnutie náležite odôvodnené, z akých dôvodov sa nejedná o informácie, na ktoré sa vzťahuje výnimka uvedená v § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 211/2000 Z.z., teda že nejde o informácie, ktoré sa sprístupňujú podľa § 55m ods. 5 zákona č. 153/2001 Z.z., lebo v prvostupňovom rozhodnutí o tom nie je žiadna zmienka. Prvostupňové rozhodnutie je všeobecné, formálne, nepreskúmateľné. Aj napriek povinnosti odvolacieho orgánu preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu s touto podstatnou skutočnosťou sa odvolací orgán nevysporiadal a takéto nepreskúmateľné rozhodnutie potvrdil, aj keď atribút zákonnosti nespĺňalo. Z uvedených dôvodov je nezákonné aj rozhodnutie žalovaného.

Vzhľadom na nepreskúmateľnosť rozhodnutí správnych orgánov nie je možné posúdiť splnenie podmienok pre sprístupnenie informácií požadovaných žalobkyňou.

Rovnako je potrebné konštatovať, že aj keď sa javí, že povinná osoba so spisovým materiálom - dozorovým spisom sp. zn. Ei 9/15/7707 ako aj so súvisiacim spisom bývalej Vojenskej obvodnej prokuratúry PO č.k. OPv 6/02 disponovala (tvorili prílohu predkladacej správy Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 14.1.0.2015 č. Ei 9/15/7707-7) tento nie je súčasťou administratívneho spisu, čo tiež znemožnilo správne súdu preskúmať zákonnosť postupu správnych orgánov v tom zmysle, či skutkový stav ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia má oporu v zadovážených dôkazoch - listinách.

Podľa krajského súdu úlohou správneho orgánu v ďalšom konaní bude opätovne, v lehote stanovenej zákonom č. 211/2000 Z.z., rozhodnúť o žiadosti žalobkyne o sprístupnenie informácií, riadiac sa záväzným právnym názorom správneho súdu vysloveným v tomto rozsudku a rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby odôvodnenie poskytovalo skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia.

19. Zo správy Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 9.12.2019 súd zistil, že „prokuratúre bol doručený vyšetrovací spis vyšetrovateľa spolu s jeho návrhom na zastavenie trestného stíhania. V súčasnosti prokurátor vyhotovuje meditórne rozhodnutie, ktoré bude vydané v najbližších pracovných dňoch“.

20. Listom zo dňa 10.1.2018 Okresná prokuratúra Prešov č. Ei 9/15/7707-15 oznámila žalobkyni, že jej žiadosti vyhovuje oznamuje, že v konaní vedenom pôvodne pred Vojenskou obvodnou prokuratúrou Prešov pod č. OPv 6/02 nebolo vydané žiadne meritórne (konečné) rozhodnutie vo veci, bolo vydané len procesné rozhodnutie o prerušení trestného stíhania sp. zn. OPv 6/02 zo dňa 26.04.2002. Uvedené rozhodnutie pripojene zaslala vo fotokópii v takej podobe, v akej sa nachádza vo vyšetrovacom spise, teda bez doložky jeho právoplatnosti a vykonateľnosti. Po vydaní uznesenia o prerušení trestného

stíhania sp. zn. OPv 6/02 zo dňa 26.04.2002 bolo vykonané operatívne preverovanie, pričom v rámci operatívneho rozpracovania nebol zistený páchatel', resp. páchatelia trestného činu. Bližšia konkretizácia týchto úkonov operatívneho preverovania nie je súčasťou príslušného vyšetrovacieho spisu, teda prokuratúra nedisponuje uvedenou informáciou, pričom zároveň je potrebné poznamenať, že uvedené úkony spadajú pod režim utajenia.

21. Zo spisu Okresného súdu Poprad sp.zn. 12C 226/2004 súd zistil, že v tejto veci žalobkyňa Dagmar Prividi, správkyňa konkurznej podstaty Liehofruct White Lady s.r.o. v konkurze so sídlom v Levoči, žalovala o vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaných 1. X.. Š. Z. a žalobkyňu., pričom v priebehu konania zobrala žalobu v celom rozsahu späť a uznesením Okresného súdu Poprad zo dňa 28.5.2019 č.k. 12C 226/2004-1853 bolo konanie zastavené s tým, že obom žalovaným bol priznaný nárok na náhradu trov konania a na odvolanie žalobkyne, ktorá nesúhlasila so späťvzatím žaloby a zastavením konania, bolo toto uznesenie odvolacím Krajským súdom v Prešove uznesením zo dňa 17. októbra 2019 č.k. 15Co/53/2019-1918 potvrdené.

22. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že „žalobný návrh podala v súlade so zákonom 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení s tým, že žiada, aby jej bola zo strany žalovanej vyplatená náhrada škody a to vyplatenie nielen nemajetkovej ujmy v peniazoch s príslušenstvom v celkovej výške 20.000 eur, ale aj účelne vynaložené trovy konania, to znamená poštovné zatiaľ v celkovej výške 8,10 eura a to preto, lebo ju vo veľmi výraznej a značnej miere poškodilo právoplatne dokázané, nezákonné rozhodovanie a nesprávny úradný postup nielen prokurátora JUDr. Michala Glevaňáka v čase nezákonného rozhodovania a nesprávneho úradného postupu,

ale taktiež rozhodovanie prokurátora JUDr. Pavla Matiju, ktorý bol v čase nezákonného rozhodovania a nesprávneho úradného postupu krajským prokurátorom Krajskej prokuratúry v Prešove.

Má za to, že je nepochybne poškodená osoba, ktorej vyšetrovací spis, jeho originál a koncept bol ukradnutý, čo je v dejinách justície doslova neuveriteľné. Tým bola zmarená spravodlivosť pri vyšetrovaní. Vyšetrovanie krádeže spisu nie je doposiaľ skončené konečným rozhodnutím.

Má za to, že ako JUDr. Michal Glevaňák, tak aj JUDr. Pavol Matija, teda verejní činitelia jej spôsobili nielen škodu, ale aj degradáciu a dehonestáciu mena, vysokej odbornosti a dôveryhodnosti jej osoby s poukazom aj na jej status advokáta. Je teda zrejmé, že nie je pre ňu dostatočným zadosťučinením iba samotné konštatovanie o porušení jej práva a trvá v celom rozsahu, aby jej bola uhradená aj nemajetková ujma a to v peniazoch a to v plnom rozsahu a tiež účelne vynaložené náklady“.

23. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

24. Predmetom konania je nárok žalobkyne na náhradu škody vyplatením nemajetkovej ujmy vo výške 20.008,10 eura s prísl. z dôvodu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom, ktorý právny nárok sa riadi zákonom č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a v znení niektorých zákonov.

25. Podľa § 3 tohto zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

26. Podľa § 5 tohto zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

27. Podľa § 6 tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

28. Podľa § 9 tohto zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon

alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> a d) Ústavy Slovenskej republiky <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>>.

Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda

29. Podľa § 17 tohto zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101.html>>

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.8a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101.html>>

30. Podľa § 18 ods. 2, 3 tohto zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupom, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.9) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101.html>> Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

31. Podľa § 16 zákona č. 211/2000 Z.z., (informačný zákon) informácie sa sprístupňujú najmä ústne, nahliadnutím do spisu vrátane možnosti vyhotoviť si odpis alebo výpis, odkopírovaním informácií na technický nosič dát, sprístupnením kópií predlôh s požadovanými informáciami, telefonicky, faxom, poštou, elektronickou poštou. Ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie.

32. Podľa § 17 tohto zákona, žiadosť o sprístupnenie informácií povinná osoba vybaví bez zbytočného odkladu, najneskôr do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti alebo odo dňa

odstránenia nedostatkov žiadosti podľa § 14 ods. 2 a 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=01.07.2016>> a do 15 pracovných dní, ak sa sprístupňuje informácia nevidiacej osobe v prístupnej forme podľa § 16 ods. 2 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=01.07.2016>>, ak tento zákon neustanovuje inak.

Zo závažných dôvodov môže povinná osoba predĺžiť lehotu (ods. 1), najviac však o osem pracovných dní a o 15 pracovných dní, ak sa sprístupňuje informácia nevidiacej osobe v prístupnej forme podľa § 16 ods. 2 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=01.07.2016>>. Závažnými dôvodmi sú:

a) vyhľadávanie a zber požadovaných informácií na inom mieste, ako je sídlo povinnej osoby vybavujúcej žiadosť,

b) vyhľadávanie a zber väčšieho počtu oddelených alebo odlišných informácií požadovaných na sprístupnenie v jednej žiadosti,

c) preukázateľné technické problémy spojené s vyhľadávaním a sprístupňovaním informácie, o ktorých možno predpokladať, že ich možno odstrániť v rámci predĺženej lehoty.

Predĺženie lehoty povinná osoba oznámi žiadateľovi bezodkladne, najneskôr pred uplynutím lehoty (ods.

1). V oznámení uvedie dôvody, ktoré viedli k predĺženiu lehoty.

33. Podľa § 18 tohto zákona, ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu a spôsobom podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=01.07.2016>> v zákonom stanovenej lehote, urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takému rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

Ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=01.07.2016>>).

Ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 17 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=01.07.2016>>).

Ak povinná osoba (§ 2 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=01.07.2016>>) žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, dá bezodkladne, najneskôr do troch dní, osobe, ktorá ju založila alebo s ktorou uzavrela zmluvu o plnení úloh na úseku starostlivosti o životné prostredie, podnet na vydanie rozhodnutia (ods. 2).

34. Podľa § 19 tohto zákona, proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701?ucinnost=01.07.2016>>. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

O odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

Odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

35. Súdna teória poukazuje na to, že pre priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd musí mať preukázanú najmä skutočnosť, že zadosťučinenie podľa prvého odseku § 17 citovaného zákona nie je postačujúce, predovšetkým z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na jeho postavenie v rodine a spoločnosti a podobne.

Hoci výšku nemajetkovej náhrady súd určuje voľnou úvahou, nemôže ísť o nepreskúmateľnú úvahu, resp. o svojvoľnú úvahu. Určenie výšky nemajetkovej ujmy má byť (vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu) v súlade s požiadavkou spravodlivosti. Súd musí mať preukázanú najmä skutočnosť, pre ktorú dospel k záveru, že zadosťučinenie podľa prvého odseku § 17 citovaného zákona nie je postačujúce, predovšetkým z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na jeho postavenie v rodine a spoločnosti a podobne .

36. Súd poukazuje v tejto súvislosti aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky a to uznesenie zo dňa 15. augusta 2018 sp.zn. I.ÚS 285/2018-18, z ktorého cituje:

„17. Základné právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v zmysle článku č. 46 odsek 3 ústavy nie je absolútne, ale v záujme zabezpečenia právnej istoty podlieha (článok 46 odsek 4 v spojení s článkom 51 odsek 1 ústavy) zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklad na jeho uplatnenie (III. ÚS 155/2011 <<http://merit.slv.cz/III.US155/2011>>). Podmienky, za ktorých vzniká právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu upravuje zákon č. 514/2003 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/>> Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Tento zákon v ustanovení § 17 odsek 1 a 2 priznáva poškodeným, ktorým vznikla škoda nesprávnym úradným postupom, právo na úhradu skutočnej škody a ušlého zisku. Priznáva im aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy a to za súčasného splnenia dvoch podmienok: 1), že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na spôsobenú ujmu a 2), že nie je možné túto vzniknutú ujmu uspokojiť inak, čo môže byť napríklad formou verejného ospravedlnenia, uverejnením rozsudku, znením jeho odôvodnenia a podobne... Dôkazné bremeno sa chápe v spojitosti s procesnou zodpovednosť účastníka konania za to, že ak v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, prejaví sa to v jeho procesnom neúspechu. Označenie rozhodujúcich skutočností znamená prezentovanie okolností, od ktorých žalobca v súdnom spore odvažuje opodstatnenosť svojho návrhu a ich označenie ma aj procesnoprávne dôsledky...

18. Nemajetková ujma predstavuje zásah do inej než majetkovej sféry poškodeného, a teda môže predstavovať rôzne negatívne následky do osobnostnej integrity poškodeného vyplývajúce na jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a podobne. Zákon pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy výslovne, demonštratívnym výpočtom, stanovuje kritériá, ktoré je potrebné vždy posúdiť s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti každého individuálneho prípadu. Stanovenie výšky nemajetkovej ujmy nie je tak ponechané na ľubovôľu súdu. ale musí byť založené na konkrétnych a preskúmateľných hľadiskách, ktoré musia vychádzať zo skutkového stavu na základe dokazovania vykonaného najmä na zisťovanie konkrétnych následkov v jednotlivých oblastiach spoločenského života dotknutej osoby, v ktorom smere dôkazné bremeno zaťažuje poškodeného. V tejto súvislosti možno vo všeobecnosti konštatovať, že určujúcim vodítkom pre stanovenie výšky nemajetkovej ujmy by mala byť jej primeranosť. Z uvedenej právnej úpravy, ktorá stanovuje okruh skutočností, na ktoré je potrebné pri určení výšky peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy prihliadať, potom vyplýva, že nárok na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy nemožno vyvodiť už zo samotnej existencie nesprávneho úradného postupu, bez zreteľa na následky dopadu vzniknutej ujmy na jednotlivé stránky života dotknutej osoby, závažnosť ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo...

19. Odvolací súd poukazuje na to, že nečinnosť orgánu verejnej moci, či zbytočné prietahy v konaní nepochybne znamenajú samé o sebe pre poškodeného určitú imateriálnu ujmu, to však ale poškodeného nezavahuje povinnosti preukázať, v prípade uplatňovania jej peňažnej náhrady, vznik tejto nemajetkovej ujmy v jednotlivých oblastiach života a intenzitu zásahu, ako aj to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočne účinný m a efektívnym prostriedkom na vyvázenie či zmiernenie tejto vzniknutej ujmy. Hoci aj v dôsledku neprimerane dlhotrvajúceho konania možno ujmu spočívajúcu v neistote poškodeného ohľadne výsledku konania predpokladať, je ale už predmetom ďalšieho dokazovania posudzovanie, či ide o ujmu nepatrnú alebo značnú, kedy je na poškodenom, aby svoje tvrdenia o existencii takých relevantných skutočností, ktoré umocňujú hĺbku zásahu alebo významne ovplyvňujú jeho životnú situáciu, hodnoverne v konaní preukázal...

20. Súd prvej inštancie tak vychádzal zo správneho právneho názoru, že nesprávny úradný postup nemožno považovať bez ďalšieho za konanie, v dôsledku ktorého by žalobcovi automaticky prináležal nárok na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy a správne v tomto smere uzavrel, že žalobca dostatočne spoľahlivo nepreukázal dôvodnosť uplatnenej peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy, keď náležite nepreukázal vznik konkrétnych nepriaznivých následkov, ktoré mu mali v súvislosti s nesprávnym úradným postupom vzniknúť a jeho všeobecné tvrdenia v tomto smere tak zostali v konaní dôkazné nepodložené. Vo vzťahu k skúmaniu splnenia zákonom stanovených predpokladov vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že podanej žalobe nemožno vyhovieť, nakoľko žalobca, ktorý v tomto smere nenavrhol žiadne dokazovanie poukazovaním na to, že vznik takejto ujmy sa v prípade porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote prezumuje, náležite nepreukázal existenciu ani rozsah kvalifikovaných nepriaznivých následkov, ktoré mu mali vzniknúť v súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III. V tejto súvislosti je správny aj záver súdu pnej inštancie, že žalobcu v spore zaťažovalo dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať (aspoň v základnom rozsahu) skutočností, z ktorých by vyplývalo, že mu v

dôsledku nesprávneho úradného postupu okresného súdu vznikla nemajetková ujma, na ktorej reparáciu je potrebné priznať aj náhradu v peniazoch. Odvolací súd, vychádzajúc z ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov, a rovnako Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie sp. zn. IV. ÚS 1/2012 <<http://merit.slv.cz/IV.US1/2012>>) poukazuje na to, že dôkazná povinnosť na preukázanie splnenia kvalifikovaných podmienok pre priznanie nemajetkovej ujmy, ako i kritérií pre určenie jej výšky, stíha výlučne poškodeného“.

37. Súd v zmysle vyššieuvedenej právnej úpravy a rozhodnutí súdov konštatuje, že právna úprava zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. smeruje k tomu, aby ak rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom zodpovedných subjektov za určitých zákonných predpokladov dôjde k škode, túto škodu odčiniť a nahradiť. Zodpovedné subjekty nemožno postihovať podľa tohto zákona za každé rozhodnutie, ktoré bolo riadnymi alebo mimoriadnymi prostriedkami zrušené alebo za každý nesprávny úradný postup., pretože ani v najdokonalejšom systéme práva demokratického štátu nemožno predpokladať a očakávať, že nedôjde k pochybeniam výkladu práva ľuďmi aplikujúcimi toto právo. Z tohto dôvodu je právny systém nastavený tak, aby bolo možné takéto pochybenia napraviť opravnými prostriedkami a pri posudzovaní porušenia práva je potrebné zohľadňovať intenzitu a závažnosť porušenia práva., pretože nie každé porušenie práva je spôsobilé vyvolávať také dôsledky a následky, ktoré môžu objektívne a subjektívne viesť k vzniku škody.

38. V tomto prípade porušenie práva podľa žalobkyne spočívalo vo vydaní nezákonného rozhodnutia a v nesprávnom úradnom postupe okresnej aj krajskej prokuratúry, kedy okresná prokuratúra vydala rozhodnutie nie v zákonnej lehote a obe rozhodli v rozpore s informačným zákonom. Súd podľa okolností prípadu konštatuje, že okresná prokuratúra mala vec vybaviť v lehote zákonných 8 dní plus ďalších 8 dní z dôvodov vyžiadania si spisu od doručenia žiadosti, ktorá bola doručená 24.8.2015, teda v lehote 16 dní od doručenia a vydala rozhodnutie dňa 29.9.2015 teda oneskorene a odvolanie voči tomuto rozhodnutiu bolo krajskou prokuratúrou zamietnuté, ale obe rozhodnutia boli v správnom konaní zrušené ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

39. Súd v kontexte vykonaného dokazovania zistil, že toto svojím obsahom aj podstatou nie závažné porušenie práva, ktorého sa dopustili prokuratúry, ani nebolo spôsobilé vyvolať žalobkyni žiadnu ujmu nie to ujmu ňou tvrdenu. Súd je presvedčený, že samotné konštatovanie porušenia práva je dostatočné a nezakladá objektívny nárok na použitie prísnejších ustanovení v zmysle zákona. Keďže k ujme samotnej nemohlo dôjsť, je bezpredmetné vykonávať dokazovanie navrhnuté žalobkyňou, a ak nie je škoda, nemožno uvažovať o príčinnej súvislosti v danom prípade.

40. Súd po vykonaní dokazovania, tak ako vyslovil aj v predbežnom právnom názore, deklaruje, že je potrebné odlíšiť tie konania, o ktorých žalobkyňa tvrdí, že bola neoprávnene trestne stíhaná od tohto konania, ktorého skutkový základ je predmetom tejto žaloby. Pokiaľ by skutkovým základom pre škodu v tejto veci, teda nemajetkovú ujmu vo výške 20.000 eur a poštové vo výške 8,10 eur, mal byť skutok, ktorý bol predmetom rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, súd konštatuje, že žalobkyňa túto informáciu o tomto konaní mala už zo skoršieho konania., a tak je otázne, či samotné porušenie práva na informácie, mohlo v konečnom dôsledku privodiť žalobkyni nejakú takú škodu, o ktorej tvrdí, že sa jej stala práve v dôsledku tohto porušenia práva. Z tohto dôvodu pokiaľ aj žalovaná strana poukázala na nedostatok príčinnej súvislosti, súd konštatuje, že nie je daná príčinná súvislosť medzi porušením práva a vznikom ujmy, ktorú žalobkyňa požaduje., žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno o preukázaní tejto skutočnosti.

41. Súdu sa javí, že žalobkyňa sa cíti byť dotknutá vo svojom osobnom, aj profesionálnom živote trestným stíhaním, ktoré sa vedie za skutok zneužívania právomoci verejného činiteľa, ohľadom ktorého doteraz teraz koná Úrad špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry SR., a nie tým, že jej nebola poskytnutá informácia z Okresnej prokuratúry Prešov a Krajskej prokuratúry v Prešove., keďže toto trestné stíhanie bude čoskoro zastavené, ako to súdu oznámil tento úrad, bude samozrejme dôvodné zo strany žalobkyne domáhať sa žalobou náhrady škody voči štátu.

42. V tomto konaní a za skutok, ktorý žalobkyňa označila za porušenie svojho práva zo strany prokuratúr, je nárok na nemajetkovú ujmu podľa súdu nedôvodný a nie je daná príčinná súvislosť medzi porušením práva zo strany prokuratúr a samotnou jej ujmou tak, ako ju žalobkyňa v žalobe a následne súdu vysvetlila a odôvodnila., ale ani nepreukázala. Preto súd jej žalobu zamietol.

43. Pokiaľ žalobkyňa žiadala aj majetkovú ujmu a to poštovné., tak ak ide o výdavky a trovy súvisiace so správnym konaním, o trovách tohto konania rozhodol správny súd., preto žiadať túto náhradu taktiež súd nepovažuje za dôvodné.

44. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení § 255 CSP., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. V danom prípade úspech vo veci mal žalovaný, ale tento výslovne prehlásil, že trovy konania neuplatňuje, preto súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).